

Temps Ordinari - Vint-i-quatrè diumenge

Per JosepMB el dl., 08/09/2025 - 00:00

[Nm 21,4b-9](#)

[Flp 2,6-11](#)

[Jn 3,13-17](#)

Exaltació de la Santa Creu.

No es comença a ser cristià per una decisió ètica o una gran idea, sinó per la trobada amb un esdeveniment, amb una Persona que dóna un nou horitzó a la vida i, amb això, una orientació decisiva. L'Evangelí d'avui ens mostra que Déu vol construir una relació d'amor amb cada persona. S'ofereix en el seu Fill aixecat en creu. Aixecar els ulls cap a Déu suggereix una veritat important: estem convidats a relacionar-nos amb Ell. Cal deixar de tancar-se en un mateix alimentant inútils sentiments de culpa i oblidant que si el cor ens condemna, Déu és més gran que el nostre cor. Hem d'aixecar la mirada cap a les estrelles, cap amunt, aprenent a posar totes les preocupacions en les mans de Déu.

Aixecar la mirada no ha de suscitar por, sinó gratitud, perquè la Creu és la mesura de l'amor amb què Déu estima els seus fills. És la Misericòrdia de Déu la que, com en el cas de Nicodem il·lumina les foscos de la vida i ens permet seguir caminant.

Davant la Creu de Jesús no es pot romandre neutral: o amb Ell o contra Ell. És una elecció que s'ha de fer abans de qualsevol acció, perquè l'obrar del cristià no és res més que el testimoniatge de tot el que Déu ens ha estimat, fins al punt de lliurar el seu Fill Jesús. Si som fills i filles en el Fill, som cridats a lliurar-nos sense mesura, com Ell.

Fotografia Mercè Pares

ETIQUETES

CREU MIRADA AMOR